

μάννα του. Ξέρεις τί βάσανο είναι τὸ παιδί, Κυρά Μαρία μου; Βάσανο καὶ λαχτάρα ἀτελείωτη...
 Ἐμεινε λίγην ὥρα μὲ τὰ μάτια πρὸς τ' ἀπάνω, κοιτάζοντας τὸ ἀσβεστωμένο καὶ καταραγισμένο τὰ βάνι, —κι' ὕστερα πρόσθεσε:

«Ὁ Θεὸς νὰ τόνε λυπηθεῖ καὶ νὰ τόνε συχωρέσει —καὶ νὰ συχωρέσει κι' ἐμένα. Ποιὸς ξέρει τάχα; —μπορεῖ, λέω, κι' ἐγὼ νὰ τὸν ἔχω σκοτώσει; Ὅμως τί φταίει κι' αὐτός; Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθεῖ καὶ νὰ μᾶς συχωρέσει ὅλους. Πολὺ κακὸς εἶναι ὁ κόσμος ὡστόσο! Ὅμως ὁ Θεὸς ξέρει τί πρέπει νὰ γίνεται,...

«Καμιά φορά συλλογιέμαι πὼς στὸ τέλος θὰ μᾶς λυπηθεῖ κι' ὁ Θεός, καὶ θὰ γίνεῖ ὁ κόσμος μιὰ φορά κομμάτι καλύτερος. Ὁ καθένας, νὰ ποῦμε, νὰ ζεῖ στὸν τόπο του, δίχως νάρχεται ὁ ἄλλος νὰ τόνε ταραξεί. Ποιὸς ξέρει; Ἰσως καὶ νὰ γίνεῖ καὶ πιὸ εὐκολὴ μιὰ μέρα ἡ ζωὴ. Νὰ λείπει ἐκεῖνη ἡ ἀδιάκοπη δουλιὰ, τάχα! τοῦκ! πρωὶ βράδυ. Νὰ λείπει κι' ἐκεῖνη ἡ ἀδιάκοπη λαχτάρα γιὰ τὸ ψωμί... Ἐχ! ποιὸς ξέρει!... νὰ μᾶς λυπηθεῖ κομμάτι κι' ὁ Θεός... Ὅμως τὰ ὅπλα δὲν τὰ δίνουμε. Ἄς πεθάνουμε πιὸ καλά...»

Τὸ πρόσωπο τοῦ Πέτρου εἶχε γίνεῖ τώρα πιὸ κίτρινο. Οἱ κόκκινες βούλες εἶχανε φύγει ἀπὸ τὰ μάγουλά του. Τὰ μάτια του κλειστήκανε βαριά.

Ἡ Νοσοκόμα ἔφυγε σιγά, σιγά κουνώντας τὸ κεφάλι. Ὅμως ὕστερ' ἀπὸ λίγο ξαναγύρισε κάπως ἀνησυχὴ καὶ τότε κύτταξε: Ὁ Πέτρος ἦταν ἀγκυρὸς σὰ λείψανο καὶ ἥσυχος, μὰ τὸ στήθος του ἀνεβοκατέβαινε σιγά, σιγά, κι' ἓνα χαμόγελο εἶχε ζωγραφιστεῖ στὸ στόμα του. Κι' ἡ Νοσοκόμα ξανάφυγε.

Κοιμάται ὁ Πέτρος! Σιγά! νὰ μὴν ξυπνήσει ἀπ' τὸ γλυκὸ του τῆνερο. Σὲ μιὰ χώραν ἀνθρώπαρη καὶ δροσερὴ ταξιδεύει, ὅπου οὔτε πόλεμοι κι' οὔτε πάθια ταραξοῦνε τὸν ἄνθρωπο. Ὅπου ἡ φτώχεια εἶναι πράγμα ἀγνωστο. Ὅπου τὰ φαρμακερὰ βοτάνια τῆς ψευτιάς καὶ τοῦ μίσους δὲ φυτρώνουν. Ὅπου εἶναι ὅλοι ἀδέρφια κι' ὅλοι τίμιτοι καὶ ὅλοι δίκαιοι καὶ ὅλοι ἐλεύτεροι: Τοξιδεύει γλυκὰ στὴν ὄνειρεμένη πολιτεία τῆς Ἀγάπης. Σ' ἔναν τόπο φωτεινὸ, τέπο γλοερὸ, τόπον ἀναπαύσεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός....

Μέσα στὸ στενόμακρο θάλαμο, στίς δυὸ σειρὲς ἀπὸ σιδερένια κρεβάτια, κοιμοῦνται τώρα τὰ λαβωμένα παιδιά, γλυκὰ, καὶ λησμονοῦνε. Καὶ μιὰ μυρωδιά ἀπὸ φαρμακερὸ εἶναι σκορπισμένη στὸ θαιπὸν ἀέρα, ποὺ ἀνασαίνουν. Καὶ οἱ ἀνασασμοὶ καὶ τὰ ρυθμικὰ ροχαλητά τους θαρρεῖς πὼς ἔχουν καὶ ξαναλένε σ' ὅλους τοὺς τόνους καὶ χωρὶς διακοπὴ: «Πατρίδα» — Ἐνῶ ἀπ' τὴ λύρα τοῦ γκαζιῶ, στὴ μέση τοῦ θαλάμου ἀπλώνεται τριγύρω ἓνα γλυκὸ λευκὸ φῶς σὰν ἀγάπη μάννας καὶ σὰ χαμόγελο μικροῦ παιδιοῦ.

Ἀθήνα, Χριστούγεννα τοῦ 1916.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΗΩΔΕΙΟ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
 (Σταδίου 42) ἔβγαλε σὲ βιβλίο, τὰ ἔκτυπωμένα
 στὸ Νουμά:

ΟΘΕΛΛΟΣ τοῦ Σαῖπης (μετάφρ. Κ.
 Θεοτόκη δρ. 1,50.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΙΔΙ, κοινωνιστικὸ ρο-
 μάντζο τοῦ Κώστα Παρορίτη, δρ. 2,25.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ

Φίλε «Νουμά».

Ἐπειδὴ ἐγέννησε παραξήγηση ἢ μελέτη μου γιὰ τὸ «Δεκατρισύλλαβος» καὶ τὰ σημειώματά μου ποὺ δημοσιεύονται στὸ περιοδικὸ «Νέα Τέχνη», βιάζομαι νὰ δηλώσω ὅτι,

Οἱ ἀντίληψές μου δὲν εἶναι ἁρμονισμένες μὲ τ' ἄλλα περιεχόμενα τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ μάλιστα συγ-
 κρούεται μὲ τίς δικές μου ἀντίληψεις.

Γιὰ νὰ ξεκαθαριστεῖ κάθε παραξήγηση, πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι, ἀκολουθώντας τὴν Ἑρμηνευτικὴ παρά-
 δοξη, ἐξεκίνησα μὲ τὸ σκοπὸ νὰ δείξω τὴν ἀντίληψή
 τῆς ἀντιμέτωπῃ πρὸς ὅποιον ἄλλη ἀντίληψη, ἀπ' ὅπου
 θὰ μπορούσε νὰ γεννηθεῖ σοβαρὴ συζήτηση διαφωτι-
 στικότητι, μὰ καὶ βαρυσμένη σ' ὀρισμένες καὶ καθο-
 ρισμένες ἀντίληψεις, ποὺ γιὰ μένα εἶναι ἡ μόνη γνή-
 σιη πηγὴ τῆς Τέχνης, ἐνάντια στὸν αὐτοσχεδιασμό.

Τὸ μεγάλο μου σφάλμα εἶναι ὅτι, δίνοντάς τὴν
 καμπυλωμένη καὶ σὰν ξεκάρρωτη, τροφοδοτῶ τὴν
 ἐπιπολιότητα, ποὺ ὁ πόθος μου εἶταν νὰ πολεμήσω.

Με ὑπόληψή

ΓΕΡ. ΣΠΑΤΑΛΑΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στὸν Ἀριστείδη Μαυρίδη.

Ὅλα τοῦ Νοῦ τὰ γίασμα καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κρίνα
 Μ' ἀγνή λαχτάρα μυστικὰ κι' ἄξια ταπεινοσύνη
 Τὰ φέρνω μπρὸς στὰ πόδια σου, καλέ μου, νὰ σὲ
 [ἀγαπᾶω.

Κι' ἄς μὴν ἀχοῦν παινέματα κι' ἄς μὴ λαλᾶν τραγοῦδια
 Τοῦ Νοῦ τὰ θησαυρίσματα καὶ τῆς ψυχῆς τὰ πλούτια
 Μόν' ἄς γενοῦν μιὰ πράξι ζωὴ ποὺ νάχη γιὰ σκεπὴ τῆς
 Τὸ φῶς τ' ἀδρὸ τ' ἀνέσπερο τῆς Εὐτυχίας, καλέ μου
 ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Ὅσοι πρόκειται νὰ ἐγγραφοῦν
 εἰς τὰ Νέα

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

ἄς ζητήσουν καὶ ἄς μελετήσουν
 προηγουμένως τὸ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ ἡ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

χάριν τῶν Ἑλλήνων ἀγοραστῶν.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΑΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Έξοδα

Έξοδα Διαχείρισεως καὶ Γενικά
Συνταλαγιατικά διὰφοραὶ
Φόρος δεκαλέκτον ἐπὶ 171,500 μετοχῶν
Ἐπιβάρ. ἀτιμολοία ἀσφαλιστῶν κινδύνων θαλάσσης καὶ πολέμου
Οἰκ. γαϊάνθρακες
Οἰκ. μισθοὶ πληρωμάτων
Οἰκ. τροφαὶ πληρωμάτων καὶ ἐπιβατῶν
Οἰκ. ὑλικά καὶ ἐφοδία
Οἰκ. διάφορα ἔξοδα λιμενικὰ φαρικά
Οἰκ. ἐνοίκιον συντήρησης καὶ προσωπικοῦ Ἀστυνομήτου
Οἰκ. ἐπισκευαὶ καὶ συντήρησις

Τόκοι

Κεφαλαικὸι φόροι Ἀμερικῆς
Φόροι Ἑλλήν. Δημοσίου ἐπὶ εἰστηρίῳ
Ζημία ἀποπλοίας, δημοτικῶν «**Κένταυρος**», ἔξοδα ἀποπλοίας «**Θεσσαλονίκης**» καὶ διάφοροι ἀποζημιώσεις
Αὐτοσφάλεια ἀτιμολοίων
Ἀποσβέσεις ὡς ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἀναφέρονται
Υπόλοιπον κερδῶν πρὸς διάθεσιν

Εσοδα

Υπόλοιπον 31ης Δεκεμβρίου 1915
Προκύψαν κέρδος ἐκ πωλήσεως ἀτιμολοίων «**Ἀσία**»
Εἰσπράξεις ἐκ καθαρῶν ναύων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευ-
μάτων ἐπιβατικῶν ἀτιμολοίων
Κέρδη καθαρὰ φορητῶν ἀτιμολοίων
Κέρδη Λύαφορα

Φρ. 20963.15
» 226891.50
» 17036589.85
» 8704891.35
» 862004.10

Φρ. 26851338.65

Φρ. 26851338.65

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ 17,264,528,35

3 ο/ο Ἀποθεματικὸν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ ἐπὶ Φρ. 17,243,576.05

3 ο/ο Ποσοστὰ Λοιπικοῦ Συμβουλίου μετὶν ὑπολοίτου 1915 » » 16,726,268.90

2 ο/ο « Γενικῆς Διευθύνσεως » » » » 334,525.35

» μετὶν 5 ο/ο φόρος Δημοσίου » » » » 41,815.65

5 ο/ο Φόρος Δημοσίου ἐπὶ μερισμάτων Α' καὶ Β' ἑξαμην. καὶ ἰδρυτ. τίτλων » » » » 790,386.61

2 ο/ο Χαρτὰ, μερισματαποδείξεως » » » » 300,346.94

5 ο/ο Φόρος ἐπὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου » » » » 833,313.40

5 ο/ο Φόρος ἐπὶ ποσοστῶν Λοιπ. Συμβουλίου καὶ Γενικ. Διευθύνσεως » » » » 41,815.65

Μέρισμα προσωρινὸν ἐκ φρ. 50 κατὰ μετοχὴν καταβληθὲν τοῖς Μετόχοις » » » » 13,377,000.—

» ὀριστικὸν » » » » 1,093,733.55

» ἐπὶ 4,000 ἰδρυτικῶν τίτλων πρὸς φρ. 335 ἑφ' ἑκάστου τίτλου » » » » 25,564.15

» Υπόλοιπον κερδῶν ἀρτίμενον εἰς νέον » » » » 41,815.65

» » » » 13,377,000.—

» » » » 1,340,000.—

» » » » 77,619.95

» » » » 41,815.65

» » » » 13,377,000.—

» » » » 1,340,000.—

» » » » 77,619.95

» » » » 41,815.65

» » » » 13,377,000.—

» » » » 1,340,000.—

» » » » 77,619.95

» » » » 41,815.65

» » » » 13,377,000.—

» » » » 1,340,000.—

» » » » 77,619.95

» » » » 41,815.65

Ἐντολὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Οἱ Διευθύνοντες Σύμβουλοι

I. N. ΠΟΛΙΤΗΣ, ΜΑΡΗΣ Α. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίης τοῦ μεριδίου ἀρτιμέτρητα παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἰσολογιακοῦ ὅρου τῆς Γενικῆς Συνε-
λύσεως κληθείσης διὰ τὴν 27 Φεβρουαρίου 1917.

Ὁ Διευθύνων τοῦ Λογιστηρίου

ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΒΕΡΥΚΙΟΣ